SERENATA

Eixiu, si us plau, Senyora;
la més encantadora
beutat espiritual:
eixiu al finestral.

Mes troves amoroses
són veres com les roses
del gay y bell Abril,
la dama més gentil.

Vull di-us, Senyora mia,
ab tota galanía.
que m'heu ferit el cor...
Guariu-lo amb vostre amor!

M'atrau vostra figura,
de línies la més pura...
M'encanten vostres rulls,
m'encisen vostres ulls...

. . . . . .

Fineixo les complantes
rendit a vostres plantes
y esclau fins a morí...
¿Què més voleu de mí?

FRANCESCH MAS-ABRIL